

Dr. Frankó Károly: Dr. Vincze Endre orvos

Gyomán született 1900. szeptember 24-én. Édesapja Vincze Endre gazdálkodó, édesanyja Gálos Mária. A Gálos család 1662. június 21-én kapta a nemességét I. Lipóttól. Vincze Endre a Pázmány Péter Tudományegyetem orvosi karán szerzett diplomát, 1925-ben. Magas termetű, szálfaegyenes tartású, határozott járású ember volt. 1928-ban megnősült, felesége Schneider Ilona volt. Gyermekei: Ella (1931), Tibor (1935). A lakása és a rendelője a Fő út 171. sz. házban volt, csak az utolsó néhány évben rendelt a Holler Szállóval szembeni orvosi rendelőben.

Eleinte mint községi orvos dolgozott, majd 1940-ben szinte a semmiből létrehozta a szülőotthont, amit elsősorban a községben és a tanyákon élő parasztasszonyok számára alapított. Később megyei viszonylatban is az elsők közé fejlesztette, és 1960-ig vezette. Vincze Endre tanúja volt a 2. Magyar Hadsereg Donkanyar melletti tragédiájának. 1942-43-ban a 107-es kórházvonat parancsnoka volt. A vonat a sebesült katonákat szállította a frontvonal haza, Magyarországra. Egy év alatt több ezer sebesült katona feküdt a kórházvonaton. 1945-től mint SZTK körzeti orvos dolgozott, nyugdíjazásáig.

Munka közben semmiféle lazaságot nem tűrt el. A tanyán élő betegek általában szekeret küldtek érte. A szegényebektől nem kért vizitdíjat, hanem inkább ő adott segítséget. Ha barátokhoz ment vagy szórakozni, orvosi táskáját mindig magával vitte, hogy ha keresik, rögtön segíthessen. Az 1936-40-es évek táján műkedvelő előadások voltak a pavilonban, ott fellépett mint konferanszié, s ezt olyan humorral csinálta, hogy a közönség dőlt a nevetéstől. Tudott hegedülni, előfordult, hogy szűkebb társaságban hegedült barátainak. 1956. október 22-én, Gyomán, a községháza előtti téren az összegyűlt tömeg – távollétében – a Nemzeti Bizottmány vezetőjének választotta meg. A forradalom ideje alatt a közigazgatás működött, senkinek nem esett baja. Orvosi foglalkozását felhasználta arra is, hogy a község érdekében szót emelt az illetékeseknél a műemlékvédelem, a gazdasági fejlődés, a hétköznapi gyakorlati élet megkönnyítése, az általános műveltség színvonalának emelése érdekében. Több évtizeden keresztül rendszeresen ismeretterjesztő előadásokat tartott a TIT keretén belül egészségi és közegészségügyi témákról.

1928-tól – a háború okozta megszakításokkal – élete végéig Gyomán dolgozott. 1979. május 28-án halt meg, sírja a vasútállomás melletti temetőben van.

Megjelent: Új Gyomaendrődi Hírlap. 2009. augusztus. p. 5.